

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างไรซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1-8 จำนวน 445 คน

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) ที่สอน โดยชาวต่างชาติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5-8 โรงเรียน

อัสสัมชัญศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 133 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 119 คน

นักเรียนหญิงจำนวน 14 คน จำนวน 4 ห้องเรียน คือ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 5 แผนกศิลป์คำนวณ

และ นักเรียนห้อง 6 – 8 แผนกศิลป์ภาษาที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังรายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน จำนวน 27 ข้อ แบบสอบถามนี้วัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการให้ข้อมูล คำแนะนำย้อนกลับ (Feedback) จำนวน 3 ข้อ แบบสอบถามนี้วัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการให้ข้อมูล คำแนะนำย้อนกลับต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้สื่อต่าง ๆ ในห้องเรียน จำนวน 17 ข้อ แบบสอบถามนี้วัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้สื่อต่าง ๆ ในห้องเรียน

วิธีสร้างเครื่องมือ

วิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ผู้วิจัยศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) ซึ่งจัดทำโดยโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

2. ผู้วิจัยศึกษาจากแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) และผู้วิจัยออกแบบสอบถาม เพื่อถามนักเรียนกลุ่มตัวอย่างถึงกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้เรียนในห้องว่ามีกิจกรรมอะไรบ้าง และสอบถามจากครูผู้สอน แล้วนำกิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้เรียนจริงในห้องเรียนมาเป็นจุดเริ่มต้นของการทำแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของ Spratt (1999) และแบบสอบถามระดับความพึงพอใจในการเรียนกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียน ของ Rao (2002) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

4. ลักษณะแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นลักษณะคำถามแบบตรวจสอบคำตอบ (Checklist) มีทั้งหมด 47 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) ซึ่งแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

5 = นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมนี้มากที่สุด

4 = นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมนี้มาก

3 = นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมปานกลาง

2 = นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมนี้น้อย

1 = นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมนี้น้อยที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ข้อ 1.1: ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 27 ข้อ

ข้อ 1.2: การให้ข้อมูล คำแนะนำย้อนกลับ (Feedback) จำนวน 3 ข้อ

ข้อ 1.3: ความพึงพอใจกับการใช้สื่อต่าง ๆ ในห้องเรียน จำนวน 17 ข้อ

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ความหมายค่าเฉลี่ยของคำตอบ โดยใช้แนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 100) แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชลกันยานุกูลแสนสุข แผนกศิลป์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 คน ที่สอนโดยชาวต่างชาติ เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบสอบถาม รวมทั้งความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทำแบบสอบถาม

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้ มาปรับปรุง แล้วนำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบ ให้คำแนะนำ ทำการปรับปรุงแบบสอบถามตรวจสอบความถูกต้องครั้งสุดท้ายก่อนนำไปใช้จริง

7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากที่กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามแล้ว นอกจากผู้วิจัยจะนำผลที่ได้ไปศึกษาหาความสัมพันธ์ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยยังนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) ที่สอนโดยชาวต่างชาติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มาศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเกณฑ์การประเมิน ผลการเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา มีรายละเอียดของระดับผลการเรียนดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับผลการเรียน

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนน
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80-100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75-79
3	ผลการเรียนดี	70-74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65-69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60-64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55-59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด	50-54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	0-49

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำ

แบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์สุชุมาลย์ นิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ อินทราไชย และ อาจารย์กอบลาภ ต้นสกุล ตรวจสอบ

ความสอดคล้อง นิยามศัพท์เฉพาะ และการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาความสอดคล้องของความเห็นโดย

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง .80 ถึง 1.00 เพื่อคัดเลือก

ข้อสอบที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

3. ปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียน โรงเรียน

ชลกันยานุกูลแสนสุข ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลป์ภาษา จำนวน 40 คน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษ

กับชาวต่างชาติ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามกระทำโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1972) มีการให้คะแนนแบบ 0 - 1 มีสูตร

ในการคำนวณดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right\}$$

สูตร

α = ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

k = จำนวนข้อของเครื่องมือ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 นำหนังสือราชการจากภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังคณบดีบริหารโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ นักเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 ฉบับ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมแบบสอบถามคืน ซึ่งได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา 133 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.3 นำผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาเก็บไว้เพื่อใช้ในการหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

2. การจัดกระทำข้อมูล

2.1 ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2.2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลและนำผลคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน โดยให้น้ำหนักคะแนนตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Best & Kahn, 1993, pp. 246-250) ดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	5 คะแนน
มีความพึงพอใจมาก	4 คะแนน
มีความพึงพอใจปานกลาง	3 คะแนน

มีความพึงพอใจน้อย 2 คะแนน

มีความพึงพอใจน้อยที่สุด 1 คะแนน

2. การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ความหมายค่าเฉลี่ยของคำตอบ โดยใช้แนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 100) แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ แล้วนำมาศึกษาตามความมุ่งหมายการวิจัยครั้งนี้

3.1 วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) ที่สอนโดยชาวต่างชาติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product moment Correlation Coefficient) ดังนี้

3.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5-8 เป็นรายข้อ และรวม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - (\sum x) - (\sum y)}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

r_{xy} = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในที่นี่คือค่าความเที่ยง

N = จำนวนผู้สอบ

$\sum xy$ = ผลบวกของผลคูณคะแนนจากแบบสอบชุด X และ Y แต่ละคู่

$\sum x$ = ผลบวกของคะแนนชุด X

$\sum y$ = ผลบวกของคะแนนชุด Y

X^2 = กำลังสองของคะแนน X

Y^2 = กำลังสองของคะแนน Y
ในที่นี้ X และ Y เป็นแบบสอบที่คู่ขนานกัน

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University